

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Se deschid cerurile și slavă cerească se așează deasupra, aici. Cete, cete își iau locul cei din cer, cei nevăzuți de ochii care sunt ținuți să vadă. Slavă și numai slavă umple văzduhul aici. Cetele de sfinți sunt veniți cu Mine la sărbătoarea îngerilor, iar Eu, Domnul lor, îi am slavă a Mea pe ei.

Eu sunt Cel ce sunt, iar slava Mea se poartă după Mine oriunde sunt. Eu sunt Cel ce vin cu sfinții, precum este scris să vin, și iată ziua sărbătorii îngerilor în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, aici, în orașul venirii Mele cuvânt pe pământ! O, și de când, de când vin Eu și grăiesc cu glasul Meu peste acest pământ și timp! De mai bine de șaiszeci de ani bat cărarea între cer și pământ și vin pe acest meleag și am cuvânt scris, care mărturisește multa Mea iubire și venire ca să-i arăt omului calea pe care vin și cobor la el, și ca să învețe el de la Mine calea, căci Eu sunt calea, și nu mai este cale în afară de Mine, iar cel ce nu știe și nu merge pe calea aceasta una, merge spre nicăieri, bietul de el. Eu însă sunt Păstor blând și-i ies omului în cale și îl îmbiu și îi arăt cărarea, dar dacă el nu dă să Mă cunoască și să creadă apoi, el nu dă de cale, și merge fără de cale pe pământ.

E mult cuvânt pe limba Mea acum, și dau să le așez pe toate în cartea care se scrie azi, în zi de serbare pentru îngerii Mei, îngerii lui Dumnezeu. Iată, aici nu este hotar acoperișul sub care Mă strâng cu voi, cei veniți la izvor. O, nu este hotar, căci între Noi și voi e tot o slavă acum, iar voi, cuprinși în ea. Nimic nu Mă poate ține departe de locul unde voiesc să fiu și să lucrez, căci nu M-a ținut nici piatra de pe mormânt să stau departe de cele ce se văd și de oameni. O, așa și acum, e slavă mare slava cu care vin, iar acoperișul de aici nu este între Mine și voi, nu este pentru Dumnezeu, și pentru cei cu care vin și pentru cei la care vin, și numai slava cu care vin este, și atât.

O, e atât de maiestuos, atât de solemn chipul venirii Mele la voi cu sfinții și cu îngerii Mei în ziua asta mare, fiilor care-Mi deschideți ca să vin când vin! S-au adunat lângă Mine și lângă voi cei ce știu și doresc după venirea Mea la voi. Cu fast sărbătoresc, așa faceți și voi de jos primirea sărbătorilor și a sărbătoriților din cer, căci voi credeți că vin, și de aceea vin cu sfinții la voi, și de aceea Îmi pregătiți mereu primirea cu mărire, fiilor. O, nu e ca în lume, pentru că nu e pentru lume, ci e pentru cei din cer, de care lumea nu se îngrijește pe pământ.

Voi, cei ce știți că vin, și veniți la izvorul gurii Mele aici, voi credeți că vin, și de aceea vin și vă dau când veniți. O, pace vouă, pace vouă și bun venit pentru zilele Mele de slavă aici! Vă întâlniți strămoșii străbuni, căci Eu cu sfinții vin, și vă întâlnesc și ei pe voi, căci taina lui Dumnezeu e mare și e multă, și vă îndeamnă Domnul spre ea prin cuvântul Său aici coborât pentru voi.

O, iată ce vă spun: Puneți-vă la lucru vederea credinței, ca să vă bucurați de măreția celor ce vin din cer, căci străbunii cu care vin au cămășuțe albe, au straie sfinte, căci cei din cer au cămășuțe de in și sunt ei slava Mea. Voi veți spune: „Cum adică au cămășuțe cei din cer?”. O, dar cum să nu aibă? Ar fi să fie goi fără de cămășuță, fără de slava lor. Eu, Domnul, la fel, am cămășuță, și așa Mă port între ei, și așa au toate cetele de sfinți, cămășuțe de in au.

O, iată ce vă mai spun: Cei din cer au semnul supunerii pe creștet, căci Eu sunt Împăratul între ei. Mai știe astăzi omul de pe pământ cum să stea în fața lui Dumnezeu Împăratul? Căciulița este semnul celor binecuvântați, a celor supuși, având peste ei pe Domnul Împăra-

tul. De ce ostașii au căciuliță, și cei mari și cei mici? Pentru că sunt sub supunere. O, dar omul e de capul lui, săracul, și toți sunt de capul lor pe pământ, toți cu capul descoperit, femei, bărbați, copiii, stăpâni și slugi, și nimeni nu mai are semnul supunerii, nimeni nu mai are Dumnezeu, și stau toți înaintea Domnului cu capul neacoperit, o, și cum să nu vină sfârșitul lumii, cum altfel, când asta cer toți? Pe timpul străbunilor mergeau descoperiți numai cei cărora le murea cineva, și atunci își rădeau barba și capul, și știau ceilalți acest semn. Azi însă toți arată semn de moarte, și nimeni nu mai știe taina creștetului acoperit pentru supunere, și până și îngerii se arată cu pânglicuță albă peste creștet, ca semn că sunt supuși Domnului, Împăratului lor, dar în vremea aceasta, aproape de sfârșitul a toate și de începutul a toate, cer nou și pământ nou, precum este scris să fie și să se arate, o, toți arată de capul lor, nesupuși nimănui, și nu mai știe nimeni că numai duhul lui satana îl arată pe om despărțit de Dumnezeu pe pământ, ba caută să-l învețe și pe om să creadă și să spună că nu este Dumnezeu, iar toți cei ce așa cred și spun sunt nebunii, precum este scris.

O, fiilor care-Mi faceți și-Mi gătiți cu slavă venirea ori de câte ori bat ca să-Mi deschideți să vin, o, fiilor, în fiecare zi, iar acum, în ziua aceasta de slavă, dis-de-dimineată petrec cu duhul și cu privirea toată desfășurarea, duhul și lucrul de azi, și spun: minunat, minunat, fiilor, iar Eu sunt Cel ce vede înainte și lucrează dinainte. Dar și celor ce le arăt dinainte văd și știu ce va fi în sărbători și cum va fi, și prind ei teamă să spună, ca să nu vă temeți că nu puteți, că timpul e puțin pentru lucru mult, cu care voi trebuie să însoțiți sărbătorile de fiecare dată.

O, îi cuprind cu privirea, îi cuprind în brațe pe cei strânși aici, la slava sărbătorii îngerești, și așez în ei pacea Mea și le dau lor pe cele de sus, iar voi pe cele de jos lângă Mine.

Dar am de bănut în ziua aceasta la ușa împăraților pământului și a neamurilor de pe el, și le spun lor ceea ce am să le spun.

O, sunt Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, o, împărați după rang! Sculați-vă și deschideți Celui ce stăpânește peste voi și peste pământ, și Care-Și are scaunul în văzduh, în cer, cu cete de heruvimi și de serafimi înconjurat, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, și mulți dintre aceștia nu știu, nu pot, nu vor să țină seama că Eu, Domnul, sunt Cel mare peste toți dumnezeii, peste cei care nu pot face ca Mine, Care câte am voit am făcut în cer și pe pământ, pe mări și în adâncuri, singurul Care face minuni, și cine poate ajunge știința Mea? Orice om care pleacă de pe pământ stă față în față cu Mine pentru viața lui de aici, și pentru ceea ce va să fie cu el pentru vecii, și vai de cei ce se încred în cei puternici între fiii oamenilor, și care nu pot mântui, și cărora le iese duhul și se întorc în pământ și pier cu ei toate gândurile lor!

O, împărați ai pământului, Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu peste pământ, dar nu oricărui neam Îmi arăt Eu judecățile Mele. O, apropiați-vă ca să ascultați din gura Mea! Nu trebuie să veniți până la acest munte, ci doar ascultați de la Mine, apropiindu-vă cu credință de ceea ce vă grăiesc, așa cum poporul Israel lua pe Domnul de la Moise, care urca muntele sfânt și lua de la Domnul cuvântul cu care păstorea. Vin Păstor peste voi, și vin umil, căci așa este Dumnezeu, și nu se poate să fie altfel Domnul. Vin Păstor, și am toiagul blândeții și al duișiei ca să port spre pășunea Mea pe cei păstoriți. Mă aplec din cer și până pe pământ la voi, și vin cu norii, precum este scris, că am lăsat fâgăduința Mea prin soli cerești rostită și au spus ei în ziua înălțării Mele la Tatăl Meu după patruzeci de zile de la învierea Mea, au spus solii Mei la cei ce priveau suirea Mea la cer, și așa au spus: *«Acest Iisus tot așa va și veni, precum L-ați văzut suind la cer!»*.

O, împărați ai pământului, voi sunteți slăbiți prin păcate, și nu puteți voi cârmui oamenii, decât tot spre păcat, căci păcătos pe păcătos nu-l poate călăuzi, nu se poate ocroti unul pe altul, căci oamenii sunt oameni și atât, și de aceea le trebuie lor un Dumnezeu peste ei, o,

și numai Unul este Dumnezeu, și numai pe El nu-L caută cu deadinsul omul, atunci când caută să aibă un Dumnezeu peste el.

O, împărați ai pământului, ce face un împărat? El este cel ce trebuie mai întâi să aibă grijă de popor, nu de el însuși mai întâi, și trebuie împăratul să dea viață și biruință norodului său în vremi de încercări ale vieții. Când un împărat se depărtează de legea lui Dumnezeu, el cade apoi biruit fără de veste, dar când el are grijă de el și de sufletul norodului său, el este ocrotit, și merge în fruntea poporului său, mulțumind lui Dumnezeu pentru el și pentru popor.

Când un popor se depărtează de Domnul și de legile vieții, atunci poporul acela cade rob sub conducători răi ca și el, rătăciți și rătăcitori cu toții, dar dacă poporul se ridică spre Domnul cu căință și-și repară mersul, o, vine mila Domnului, vine pentru iertare, pentru căință și ridicare din robia rătăcitoare de viață.

O, împărați ai pământului, credincioși și necredincioși Domnului și norodului lor, o, desfaceți-vă urechile ca să auziți pe Dumnezeu. O, până când vă este teamă unii de alții, unii de la alții? Și iată de ce vă tot faceți arme primejdioase, cu care vă amenințați unii pe alții, când nu v-a spus Dumnezeu să faceți aceasta. Ba, din contra, este scris cuvânt proorocesc, care spune: „*Cel ce scoate sabia va pieri de sabie*” și „*Cel ce amenință să fie anatema*”, iar aceste amenințări trebuie să piară, și nu să piară cei care le rostesc. O, până când, până când vă veți mai teme unii de alții? Au nu știți că toate câte vin, de la Domnul sunt slobozite să vină, după viața fiecăruia? Așadar, îndreptați pașii voștri și lucrarea voastră, ca să se apropie Domnul cu ocrotirea Sa, că numai Eu, Domnul, o, numai Eu vă pot ocroti pe voi și norodul vostru, dar nu voi.

O, împărați ai neamurilor de pe pământ, nu mai căutați scaune de împărat dacă nu sunteți în stare să vă puneți viața pentru popor. Oricât v-ați crede de mari, nu uitați că mare este cel ce se poate lăsa răstignit pentru norodul său, așa cum Mi-am pus Eu viața pe cruce pentru neam. O, nu uitați că, dând de peste voi lucrarea poruncilor vieții, voi nu veți putea scăpa de ele, și oricât veți da să lepădați cuvântul Meu de peste voi, nu veți putea scăpa de el, căci așa este scris.

Grăiesc vouă pe limba română, o, și cât aș vrea tot așa să și citiți cuvântul Meu. Țara română e darul Tatălui Dumnezeu, dat Mie la nașterea Mea pe pământ acum două mii de ani ca s-o am pe ea țara venirii Mele cu sfinții în cuvânt pe pământ, și de pe vatra ei să grăiesc popoarelor și limbilor și împăraților, precum este scris, iar ei să ia de la Domnul, că munte înalt este tărâmul de pe care grăiește Domnul la sfârșit de timp ca să se adune sub cuvântul învățaturii Sale noroade însetate și nemângâiate și nedezlegate și vor merge spre Domnul cu mântuirea pe cale. Așadar, de pe munte de taină sfântă vă chem și vă aduc cuvântul cel plin de alin: pace vouă, o, pace vouă! Și așa să fie, precum Eu vă vestesc acum din mijlocul slavei îngerilor Mei, odată cu sărbătoarea lor creștinească prin biserică, a sfinților arhangheli Mihail și Gavriil la locul ei din calendar păstrată, și nu strămutată, așa cum s-a întâmplat, iată, și peste turma neamului român, de s-au strămutat de la locul lor din timp serbările sfinților Mei așa cum străbunii sfinți le-au făcut așezarea după datină prin Duhul Sfânt Mângâietorul și Vestitorul pentru așezarea a toate.

Iar pentru această durere a Mea, nevindecată încă pe vatra neamului român, Mă aplec acum să grăiesc norodului rusesc și împăraților lui, nu numai să le mulțumesc lor pentru aplecare, dar și să-i rog încă, să-i rog să stea drepti față de sfinți și de părinți, căci prigoana e în toi peste turma ortodoxă, o, și să nu cadă zidurile de peste tot, căci porcii sunt gata să rupă de peste tot gardul viei Mele și s-o culce cu totul.

Tu, cel ce stăpânești peste acest popor și ținut mare, o, apleacă-te, și să stai una cu maimarele bisericii poporului tău și să nu fie clătinare, să nu se moaie nimeni, și drept să se stea pentru credința ortodoxă, cea din părinți așezată pentru totdeauna, precum este scris. Eu,

Domnul, îți fac o rugămintă. Ia cartea aceasta și citește-o cu aplecare, citește-o în limba cu care Eu grăiesc celor mari și mici de pe pământ, în limba română citește, iar Eu Mă voi mângâia pentru ascultarea ta, căci sunt Cel ce știe taina ta.

Iată, nu vă clătinați! Întăriți credința cea din sfinți lăsată! Stați în sărbătorile drepte, nu schimbați și voi, nu vă uniți cu cei care Mă umplu de durere cu adunările lor omenești, care nu mai seamănă cu cele ale sfinților bisericii Mele, iar Eu, Domnul, voi lăsa binecuvântarea Mea peste voi.

O, nu trebuie nici Moldova să se clatine cu credința. Ea și așa e tot într-un plâns de dor și de jale, că peste ea stăpânește un om cu suflet rău și fără de milă, trufaș și fără recunoștință, și care nu-și iubește poporul peste care s-a așezat să domnească, să fie și el mare domn, iar din pricina îngâmării pe care și-o tot hrănește nu voiește să-și mărturisească istoria, și calcă peste ea ca un dușman, fără de recunoștință pentru străbuni, pentru cei din care sunt ei, cei de azi.

O, îți spun oful Meu pentru biserica cea din străbuni, că voiesc să nu fie totul culcat la pământ, așa cum s-a întâmplat și peste România Mea, țara în care Mi-am făcut poteca venirii Mele de la Tatăl acum, la două mii de ani de la venirea Prunc născut în Betleem, și crescut de mamă Fecioară, până ce am ajuns iarăși lângă Tatăl, de-a dreapta Sa, de unde M-am aplecat să cobor să vin pe pământ, să-Mi pun viața pe cruce pentru om, și am stat cu oamenii treizeci și trei de ani. Acum grăiesc cu râu de cuvânt, și am izvorul în țara venirii Mele, peștoaica Mea, peștoaică rămasă fără de aripioare, din pricina celor ce au pizmuit frumusețea ei și au rupt din ea din patru părți ca dintr-o prescură, dar ea a rămas peștoaiaca Mea iubită, și iată, Mi-am făcut cetate de scaun pe vatra ei, a strămoșilor ei cei de acum două mii de ani, și merg cuvânt spre neamurile pământului ca să le spun lor: Pace vouă!

Voiesc s-o îndrept și pe România cu fața spre părinți, că iată, ea nu sărbătorește azi cu slavă bisericească serbarea îngerilor Mei, arhanghelii Mihail și Gavriil, și totul e pe dos între mai-marii bisericii, care s-au dus, s-au dus spre cei ce dau să strice de tot și ceea ce a mai rămas din așezarea bisericească de la început.

O, fiți și rămâneți cu fața spre părinți, spre sfinți, căci sfinții sunt mijlocitori, iar Eu, Domnul, voi avea bucuria cea de la voi. Iar tu fă cum poți mai bine și fii tot timpul făcător de pace și încrede-te în Mine prin biserică, și crede tu ce spun Eu, că iată ce spun: Cei ce au în țara lor fața Mea, biserica Mea cea de la început, de la apostoli și de la sfinți cu începutul ei, aceia vor fi cei ocrotiți, și mai ales, cei care țin la fața Mea peste turma lor, curățați de păcat, împutinându-și mersul cel cu păcat, și așa vor fi ei ocrotiți de Dumnezeu, și nu vor putea peste ei vrăjmașii.

Iar acum apleacă-te ca să iei pacea Mea. Pace ție! Curge din cer în România râul cuvântului Meu, cuvântul lui Dumnezeu. Ia și citește în limba română cartea Mea spre tine și spre biserica țării tale. Amin.

Acum, dacă Mi-am găsit alin pentru rana bisericii Mele, întărind pe temelie turma ortodoxă pe calea ei, vestesc peste împărații neamurilor de pe pământ urarea păcii:

O, pace vouă, împărați ai pământului! Umiliți-vă înaintea Domnului, Care vă grăiește vouă! Cu umilință căutați să aveți pace și să alungați teama, că este scris în Scripturi că vine o vreme să se prefacă armele de război în fiare de plug, și să nu mai sufle popor peste popor amenințare și moarte și sfârșit. O, dacă Eu, Domnul, n-aș veghea clipă de clipă cu toate puterile și cetele cerești peste tot la hotare, ar fi să facă omul moarte și iar moarte, și n-ar mai fi să se lucreze altceva. O, așa veghez, și am pe România țară a întoarcerii Mele pe pământ cuvânt, după două mii de ani de la nașterea Mea pe pământ, iar acum dau să vin cu mântuire mare, numai să afle popoarele darul Meu, mântuirea lor și calea Mea înainte spre ele pentru ca să meargă pe ea cu mersul cel sfânt, cel așteptat de Dumnezeu peste popoare. Amin.

O, e zi dulce această sărbătoare, și e măreață sus și jos, iar Eu, Domnul, Mă scriu cu ea în mijlocul acestui meleag. Și duc cuvânt de mângâiere peste Moldovioara Mea cea străină încă de rădăcina ei, dar zis-a un înțelept al țării că „nu trăim într-o țară, ci trăim într-o limbă”, o, și ce frumos acest cuvânt, ce frumos!

Voi, moldoveni, cu lacrimi încă pe inimioare, pe obrăjori, o, fiți cumiți, fiilor! Voi sunteți România. Pământ român e pământul pe care voi stați, chiar dacă omul cel nemilos s-a suit pe scaun și a tras despărțire de frați peste voi, dar vine o vreme dulce, și e nevoie de răbdare, fii răniți. Iată, vine sărbătoarea românilor. Nu mai plângeți, o, nu mai plângeți! Eu vă am pe voi între hotarele cele scrise în cer, și vă trimit în această măreață zi îndemn sfânt, să vă păstrați credința și sfinții și așezările de la sfinți, că iată ce mare furtună dă să scoată din rădăcină via Mea cea dragă, țara ortodoxă și datinile ei cele din străbuni, dar sfinții se roagă Mie, iar Eu vin și întăresc paza vici. O, nu uitați, poporul român nu poate fi despărțit în bucățele de apele care curg, căci apele îl unesc, îl leagă și îl adapă și îi cântă, iar frații ruși vă sunt frați prin Hristos și prin datinile sfinte, pe care neamul cel de acasă, românii, le-au clătinat prin cei fără de veghe altădată și acum peste neam.

Mă întind peste pământ cu sărbătoarea îngerilor și spun: Pace pământului și omului de pe el! Veniți la apă, noroade și limbi! E dulce Dumnezeu. Gustați și vedeți! Pace vouă, de aici, din țara în care vin și cuvintez acum, la sfârșit de timp! Amin.

Iar acum, pace vouă, celor ce ați vegheat și ați trudit pentru slava cuvântului Meu peste voi și peste România, și peste cei ce acum s-au strâns lângă voi de sărbătoarea îngerilor! Și dintre îngeri vor merge pe cale cu ei spre casele lor, a celor care Ne-au dorit și au venit la masă cu Domnul aici.

Iar tu, țara Mea, peștoaica Mea, Românie țară, tu să știi de la Mine că Mă doare de la tine. Vine peste tine serbarea cea de o sută de ani a trupului tău întregit, că tu nici n-ai habar că strălucești de sus în jos. Iar Eu Mă adun aici cu sfinții și-Mi mângâi durerea pe care Mi-o faci din lipsa duhului frăției și din neliniștitul duh al dezbinării, care lucrează cu multă minciună între frați, iar minciuna este de la diavol. O, Eu am răbdare pe urma ta și-ți aștept căința și te aștept să biruiești păcatul și despărțirea de Dumnezeu, ca să Mă pot apropia să-ți fac ție bine, și să Mă mângâi tu cu schimbarea la față a ta, și nu uita, Eu aștept. Amin.

Această carte merge acum peste pământ și duce cu ea cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce sunt, și am grăit peste pământ și peste împărați în zi de serbare a îngerilor Mei.

Eu sunt, și vă mângâi pe voi, cei ce-Mi purtați venirea, și vă întăresc pe mai departe să-Mi stați străjeri, și cu iubire să-Mi stați, că iubirea Mea v-o dau, mereu v-o dau, mereu, mereu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-11-2018